

Ordet, høier jeg mig for hans Afgjørelse; men det er da min Ret at klage til rette Bedkommende, og det har Søren Pederfen gjort. Det er et Faktum, at Valgbestyrelsens Formand har negtet ham Ordet paa et Tidspunkt, da han og hans Parti blev angrebet, og det er faktisk, at den valbne Kandidat i Diebliffet har høiet sig for denne Afgjørelse fra Formandens Side, og han har derefter henvendt sig til Folkethinget, og deri er han, efter min Overbevisning, i sin gode Ret, og de Anker, der ere reiste mod ham, navnlig af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), ere efter min Formening aldeles ubesjæede. Naar man har henvist til, at Søren Pederfen burde have draget Omfjorg for, af en af hans Meningsfæller havde rettet en Interpellation til ham, da forekommer det mig at være en uærdig Fordring, at en Valgkandidat skal, for at faae Lov til at tale, gaa en saadan Omvei. Det strider mod den Ordets Frihed paa Valgtribunen, som jeg tror, at det er vor Pligt at hævde. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds endvidere har klaget over, at det først er 3 Uger efter Valget, at den valbne Kandidat har klaget, saa forekommer dette mig at være en mærkelig Ankepost. Saavidt mig bekendt, mødte det ærede Medlems valbne Venner Slagelse og Skjelskør, først med deres Klager samme Dag, som Folkethinget paany traadte sammen. Jeg er nu spændt paa at se, naar disse Spørgsmaal engang kommer til Afgjørelse, om det ærede Medlem fra Kolding da vil fremkomme med den samme Ankepost overfor disse to Kandidater, at de først 3—4 Uger efter Valget have indsendt deres Klager. Jeg tror, at det er tidlig nok at indsende Klage til den Tid, da Folkethinget træder sammen, da det er den Myndighed, der ene skal dømmen i dette Forhold. Jeg agter at stemme mod Godkjendelsen af dette Valg, fordi jeg vil være med til, og her opfatter det som min Pligt, at værge om Ordets Frihed paa Valgtribunen. Den er krænkert ved den Fremgangsmaade, som Valgbestyrelsens Formand har fulgt, og jeg ser ikke rettere, end at det er en Pligt for mig, efter den Opfattelse jeg har af Ordets Frihed og dets Betydning paa Valgtribunen, saa meget mere, som her kun er en Forskiel af 12 Stemmer, at jeg stemmer mod Godkjendelsen af dette Valg.

N. Andersen: Det var meget smukt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Gulstein-Debreborg), at han ikke vil fragaa, hvad han har sagt i Åfsens; men det var dog egentlig ikke stort Andet end at gjøre en Dyd af Nøvendigheden; thi at fragaa, hvad 4 navngivne Mænd erklære, de ville bevidne, nytter virkelig ikke meget. Det ærede Medlem gjorde derimod det bedst mulige Forsøg paa at forklare sine Udtalelser i Åfsens saaledes, at de fik et meget udfyldigere Udseende, end de havde, da de

faaldt paa selve Steedet, thi de faaldt da kategorisk faaledes: Dersom denne Kreds ikke vælger en Venstremand, faar den ingen Sernbane. Jeg vil i ethvert Fald modarbeide den. Nu har det ærede Medlem her givet disse mange skjønne Forklaringer af, hvorledes Udtalelserne skulle være at forstaa, nemlig, at det kun vilde blive den naturlige Følge af, at Kredsens ikke valgte en Venstremand osv. Men Tingene er, at det lader sig ikke gjøre at benegte, hvad det ærede Medlem har sagt; dertil er det hørt af altfor Mange. Saa forsøgte det ærede Medlem paa at fremstille Sagen saaledes, at det var Talere fra Høires Side, der havde foranlediget ham til at udtale sig saaledes. Skaar lod det til paa en Afbrydelse af det ærede Medlem, som om det var mig, der havde foranlediget ham dertil, men han har vel efterset sine Uttringer i Tidenden fra forrige Forhandling i denne Sag, hvoraf det vil være gaaet op for ham, at han gav mig fuldstændig Frisindelse i denne Sag, idet han kaldte mig frem som den, der kunde bevidne, at det var en Mand, han ikke kjendte, og jeg har jo den Ære at være kjendt af det ærede Medlem. Men at det var en anden Mand, der havde foranlediget det ærede Medlem til at udtale sig, som han har gjort, kunde det maaste retfærdiggjøre det ærede Medlems Udtalelser, saa at det derved blev rettidigt at sige til Valgkredsens, at dersom den ikke valgte en Venstremand, fik den ingen Sernbane, og at i hvert Fald vilde Taleren modarbeide den? Nei, dette kunde efter min Opfattelse kun føres ind under den Kategori, som man i en anden Forbindelse kalder formildende Omstændigheder. Det ærede Medlem er saa rutineret en Politiker, at han virkelig ikke af en Mand som Loldforvalter Sansen, der erklærede aldrig før at have haadt Ordet offentligt, maa lade sig henrive til at sige saabant Noget som det, han sagde i Åfsens, og som han nu har saa svært ved at bortsforklare igjen. Det bliver altsaa staaende, at, hvad end Foranledningen har været dertil, har det ærede Medlem afgivet den Erklæring i Åfsens, at Kredsens ikke kunde vente at faae en Sernbane, dersom den ikke valgte en Venstremand, og at han i hvert Fald vilde modarbeide den. Saa forklarer det ærede Medlem her, at det var Uret at oversalde Herr Søren Pederfen for den Sags Styld; thi denne havde gjort Alt, hvad han kunde. Han havde ført en endogsaa meget heftig Kamp med sit Parti om at faae en Sernbane til Åfsens. Men herved leverer jo det ærede Medlem selv et Bevis for Rigtigheden af, hvad Loldforvalter Sansen skrev. Naar det ærede Medlem faar frem og siger, at Partiet har været imod at fremme denne Sag, siger han jo det Samme, som Loldforvalter Sansen skrev. Loldforvalter Sansen kan ikke ønske bedre Retfærdiggjørelse end den, at det ærede Medlem siger: Vi have i dette Parti været imod en Sernbane til Åfsens. Vi